

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **Mgr. M. D.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Marií Koričanskou, Ph.D.
sídlem Kolbenova 609/38, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti: **Společenství vlastníků Místecká 450**
sídlem Místecká 450, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 21. 9. 2023, č. j. MHMP 1979274/2023

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21. 9. 2023, č. j. MHMP 1979274/2023, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Marie Koričanské, Ph.D., advokátky.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto podle § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 18, odboru dopravy a životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo též „stavební úřad“) ze dne 16. 9. 2013, č. j. 19459/2013/ODŽP/St, jímž bylo vydáno stavební povolení na stavbu nazvanou „Revitalizace sídlištních ploch Letňanské lentilky – 1. fáze dopravní infrastruktura“.

Žalobní body

2. Žalobce má za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nerespektoval závazný právní názor vyslovený Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 17. 2. 2021, č. j. 5 A 177/2016 - 39, který předchází rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, je dále stiženo vadou neúplně zjištěného skutkového stavu, kdy žalovaný ignoroval důkazní návrh žalobce a v rozporu se skutečností na str. 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že: „*Odvolatel Mgr. Martin Drtina poté, co rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 3. 6. 2022, čj. MD-18756/2022-930/3 bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení o prokázání jeho tvrzení o zásahu do jeho vlastnického práva při provádění stavby, nikterak na výzvu ze dne 17. 5. 2021, čj. MHMP 600921/2021, sp.zn. S-MHMP 1242596/2014, nereagoval, neučinil žádné podání v této věci vůči odvolacímu správnímu orgánu a tím neprokázal své tvrzení o poškození pláště budovy a hydroizolace domu v souvislosti s prováděním povolené stavby, čímž neunesl důkazné břemeno.*“
3. V rozsudku městského soudu bylo žalovanému uloženo, aby se zabýval otázkou, zda námitka zásahu do opláštění domu není námitkou související s prováděním stavby, a tudíž s úspěchem uplatnitelnou ve stavebním řízení. Citovaný rozsudek v odst. 34 odůvodnění uvádí: „*Za situace, kdy žalobce v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o vydání stavebního povolení namítl, že realizací povolené stavby došlo k zásahu do nemovitosti v jeho spoluvlastnictví, přičemž namítaný zásah do pláště domu je nepochybně závažným zásahem do vlastnického práva, měl současně toto tvrzení doložit a pokud tak neučinil, bylo na žalovaném, aby jej vyzval k prokázání tvrzeného zásahu.*“
4. Žalobce na výzvu, která mu byla ze strany žalovaného doručena, včas a řádně reagoval, a to podáním ze dne 14. 6. 2021, pod zn. MXO-21-010. Tímto přípisem v bodě IV. žalobce jednoznačně označil důkazy k prokázání svého tvrzení, že realizací stavby došlo k zásahu do pláště budovy a hydroizolace bytového domu Místecká 450, 190 00 Praha 9. Konkrétně navrhl provedení důkazu ohledáním na místě za účasti obou odvolatelů (žalobce a Společenství vlastníků Místecká 450), a dále navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem, kdy navrhl, aby správní orgán ustanovil znalce z oboru stavebnictví, odvětví Stavby obytné, který by náležitě posoudil zásah do pláště budovy a její hydroizolace a jeho dopady.

5. Žalovaný však tento žalobcův přípis zcela ignoroval, na důkazní návrhy nereflektoval, nijak se s nimi v napadeném rozhodnutí nevypořádal, čímž toto napadené rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti, resp. neúplně zjištěného skutkového stavu. Za této situace je závěr žalovaného o nepřípustnosti žalobcova odvolání, resp. o tom, že není účastníkem řízení, přinejmenším předčasný, nesprávný a nezákonný.

Vyjádření žalovaného správního orgánu

6. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že na jeho důkazní návrhy nereflektoval, nikterak se s nimi v napadeném rozhodnutí nevypořádal, čímž ho zatížil vadou nepřezkoumatelnosti, resp. neúplně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný má za to, že plně respektoval závazný právní názor vyjádřený v rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 5 A 177/2016 - 39. Žalovaný vyzval žalobce výzvou ze dne 17. 5. 2021, č. j. MHMP 600921/2021, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení prokázal své tvrzení, že realizací povolené stavby došlo k zásahu do budovy na adrese Místecká 450 v Praze 9.
7. Žalobce svým podáním ze dne 14. 6. 2021 nikterak své tvrzení o zásahu do pláště budovy a hydroizolace bytového domu Místecká 450, Praha 9, neprokázal, čímž neunesl důkazní břemeno. Návrh na provedení důkazu ohledáním na místě a na ustanovení znalce, který by náležitě posoudil zásah do pláště budovy a její hydroizolace a jeho dopady, nejsou důkazy, které by prokazovaly jeho tvrzení.
8. V projednávaném případě bylo řízení zahájeno po 31. 12. 2012, a proto účastenství žalobce bylo zkoumáno výhradně z pohledu možného dotčení jeho práv jako vlastníka/spoluvlastníka nemovitosti prováděním stavby, a nikoliv vlastní stavbou, jak tomu bylo před 1. 1. 2013. Ohledání na místě by, dle názoru žalovaného, žádným způsobem nemohlo prokázat přímý zásah do vlastnického práva žalobce v souvislosti s prováděním stavby za situace, kdy stavba už byla dokončena a zkolaudována, tedy není důkazním prostředkem, který by mohl vést ke zjištění stavu věci, tzn. v tomto případě zjištění, zda žalobcem tvrzený zásah do pláště budovy a hydroizolace bytového domu Místecká 450, 190 00 Praha 9 byl způsoben prováděním stavby, čímž by bylo přímo dotčeno vlastnické právo žalobce jako vlastníka/spoluvlastníka stavby sousedící s pozemkem, na kterém byla stavba prováděna. Žalobce nebyl považován za účastníka územního ani stavebního řízení a bylo tedy na něm, aby své tvrzení prokázal.

Replika žalobce

9. Žalovaný v replice uvedl, že žalovaný ve vyjádření k žalobě otevřeně přiznal, že důkazní návrhy žalobce ve správním řízení obdržel, ačkoliv do odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nikoliv. Pokud žalovaný důkazní návrhy k dispozici měl, stíhala jej povinnost se s nimi náležitě vypořádat. To znamená každý návrh žalobce jednotlivě posoudit a navržené důkazy buď provést, nebo pečlivě odůvodnit, proč je provést odmítá.
10. Soudní řízení, resp. žaloba podle soudního řádu správního, není prostředkem, kde by žalovaný mohl své předchozí pochybení ve správním řízení dodatečně napravovat. Snášeli-li žalovaný teprve nyní argumenty, proč ani jeden z navržených důkazů neprovedl, nemůže tím zhojit vadu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo.
11. Nadto argumentace žalovaného, že by tyto důkazní návrhy nemohly prokázat tvrzení žalobce, že prováděním předmětné stavby bylo zasaženo do jeho práv jako spoluvlastníka nemovitosti, je lichá, nebo přinejmenším zcela předčasná. Navržený znalec podle přesvědčení žalobce i s mnohaletým odstupem dokáže posoudit poškození hydroizolace a

pláště budovy ve spoluvlastnictví žalobce prováděním stavby jakožto tvrzeného zásahu do práv žalobce. Taktéž ohledání na místě může podle přesvědčení žalobce vést k závěru, že provádění předmětné stavby do žalobcových práv zasáhlo.

Vyjádření zúčastněné osoby

12. V souladu s ustanovením § 36 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“ - soud vyzval Společenství vlastníků Místecká 450, zda se chce účastnit jako osoba zúčastněná na řízení. Společenství vlastníků Místecká 450 uvedlo, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení a ve svém vyjádření zdůraznilo, že ze strany žalovaného mu nebylo doručeno napadené rozhodnutí, ač na tento nedostatek upozornilo již ve svém uplatnění práva osoby zúčastněné na řízení. Za této situace je nutné pohlížet na žalované rozhodnutí jako na nezákonné nejen ze všech důvodů, které žalobce ve své žalobě vyjmenovává, ale i z důvodu nezákonnosti spočívající v absenci doručení žalovaného rozhodnutí jednomu z účastníků řízení.
13. Osoba zúčastněná na řízení totiž již ve společném podání ze dne 14. 6. 2021, zn. MXO-21-010, uplatnila důkazní návrh, který byl reakcí na výzvu ze strany žalovaného. Jednoznačně přitom byly označeny důkazy k prokázání tvrzení, že realizací stavby došlo k zásahu do pláště budovy a hydroizolace bytového domu ve správě osoby zúčastněné na řízení. Žalovaný tyto důkazní návrhy ignoroval, nijak se s nimi nevypořádal a nereagoval na ně.
14. Napadené rozhodnutí je tak dle osoby zúčastněné na řízení stíženo vadou neúplně zjištěného skutkového stavu, když žalovaný na důkazní návrhy nereflektoval, a dokonce o nich lživě prohlásil, že účastníci řízení na jeho výzvu nereagovali.

Obsah správního spisu

15. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
16. Dne 18. 7. 2013 podal stavebnímu úřadu stavebník Městská část Praha 18, IČ: 00231321, Bechyňská 639, 199 00 Praha 9 - Letňany, zastoupený na základě plné moci společností Technisoft, s. r. o., IČ: 26189801, Míšeňská 7317, 118 00 Praha 1, žádost o stavební povolení k stavebnímu záměru *Revitalizace sídlištních ploch "Letňanské lentilky" - I. fáze (etapa I -3) Dopravní infrastruktura*.
17. Na základě citované žádosti stavební úřad opatřením značky 472-14676/2013/0DŽP/St ze dne 27. 8. 2013 oznámil zahájení stavebního řízení.
18. Rozhodnutím značky 19459/2013/0DŽP/St ze dne 16. 9. 2013 stavební úřad povolil stavbu „*Revitalizace sídlištních ploch Letňanské lentilky - 1. fáze dopravní infrastruktura*“, která se nachází na vyjmenovaných pozemcích v katastrálním území Letňany. Následně stavební úřad vyznačil podle § 75 správního řádu, na rozhodnutí den 2. 10. 2013 jako den nabytí právní moci předmětného rozhodnutí.
19. Dne 15. 9. 2014 podal stavebník žádost o vydání kolaudačního souhlasu. Na základě této žádosti stanovil stavební úřad v souladu s ustanovením § 122 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) den 29. 9. 2014 jako termín konání závěrečné kontrolní prohlídky.
20. Dne 3. 10. 2014 vydal stavební úřad pod značkou 27410/2014/0DŽP/St. kolaudační souhlas, kterým v souladu s ustanovením § 122 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování

a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů („*stavební zákon*“) bylo užívání předmětné stavby povoleno.

21. Do předmětného řízení o žádosti o vydání stavebního povolení podali odvolatelé (žalobce a Společenství vlastníků Místecká 450) své odvolání dne 3. 7. 2014.
22. Stavební úřad na žádost odvolacího správního orgánu podal své vyjádření k odvolání přípisem ze dne 30. 6. 2015, značky 20842/2015/ODŽP/St. V něm mimo jiné sdělil, že po řádném posouzení jako účastníky řízení zvolil podle § 109 stavebního zákona: stavebníka a vlastníka staveb prostřednictvím zmocněnce - § 109 a), b), vlastníky pozemků známé v době žádosti - § 109 c), vlastníky staveb, kteří mají k pozemku právo věcného břemene - správci sítí § 109 d). Stavební úřad dále sdělil, že ke stavebnímu řízení nepřizval: a) vlastníky sousedních pozemků - jejich práva nejsou stavbou dotčena - § 109 e, f) a osoby dle § 109 g) - o těch bylo rozhodnuto v územním řízení. Stavební úřad dále uvedl, že majitelé sousedních pozemků se vyjádřili v územním řízení, projekt pro stavební povolení odpovídá projektu k územnímu řízení a o jejich právech bylo rozhodnuto v územním řízení.
23. Odvolací správní orgán se nejprve zabýval otázkou přípustnosti daného odvolání, zda všichni odvolatelé či některý z nich byli účastníky stavebního řízení a zda tedy byli oprávněni k podání odvolání ve smyslu ustanovení § 81 správního řádu, podle kterého může podat odvolání pouze účastník řízení.
24. Odvolací správní orgán vydal rozhodnutí ze dne 21. 7. 2016, č. j. MHMP 1266435/2016, kterým rozhodl ve věci společného odvolání Společenství vlastníků Místecká 450 a žalobce, tak že neunesli důkazní břemeno ke svým tvrzením, že jsou účastníky řízení.
25. Proti tomuto rozhodnutí podalo Společenství vlastníků Místecká 450 a žalobce žalobu u správního soudu dne 3. 10. 2016.
26. Rozsudkem ze dne 17. 2. 2021, č. j. 5 A 177/2016 – 39, Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2016, č. j. MHMP 1266435/2016, a věc vrátil tomuto orgánu k dalšímu řízení. Městský soud v Praze se v bodu 34. rozsudku neztotožnil se závěrem žalovaného, že námitka zásahu do opláštění domu je jednoznačně námitkou související až s následným vlivem provozu stavby na nemovitosti ve spoluvlastnictví žalobce, tudíž nemůže být úspěšně uplatněna ve stavebním řízení. Námitka žalobce byla uplatněna v obecné rovině, žalobce nikterak nespecifikoval, jak bylo opláštění domu zasaženo, nicméně tvrdil, že k tomuto zásahu do nemovitosti došlo při provádění stavby. Dle názoru soudu nelze bez dalšího podrobného zjištění, zda a jak bylo do pláště budovy ve spoluvlastnictví žalobce zasaženo a zda k tomuto zásahu došlo skutečně při provádění stavby, učinit závěr, že tato námitka nesouvisí s realizací stavby, tudíž ji nelze s úspěchem uplatnit ve stavebním řízení. Za situace, kdy žalobce v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o vydání stavebního povolení namítl, že realizací povolené stavby došlo k zásahu do nemovitosti v jeho spoluvlastnictví, přičemž namítaný zásah do pláště domu je nepochybně závažným zásahem do vlastnického práva, měl současně toto tvrzení doložit a pokud tak neučinil, bylo na žalovaném, aby jej vyzval k prokázání tvrzeného zásahu. Teprve poté mohl a měl žalovaný provést řádnou správní úvahu, tedy posoudit, zda předmětná stavba mohla zasáhnout do pláště a hydroizolace domu ve spoluvlastnictví žalobce a zda k tomuto zásahu skutečně došlo, či nikoliv. Až na základě takové úvahy, v níž by se žalovaný vypořádal též s argumentací žalobce, pak mohl přijmout závěr, zda je žalobce podle § 109 písmo e) stavebního zákona, coby spoluvlastník sousedního pozemku a stavby na něm, účastníkem

stavebního řízení či nikoliv, tedy zda jeho vlastnické právo mohlo být prováděním předmětné stavby přímo dotčeno.

27. S ohledem na závěr soudu, že žalovaný nedostatečně posoudil otázku účastenství žalobce v předmětném stavebním řízení, když jeho rozhodnutí neobsahuje správní úvahu o tom, zda konkrétním žalobcem tvrzeným zásahem do stavby v jeho vlastnictví došlo k přímému dotčení vlastnického práva žalobce při provádění stavby, nebylo možno přisvědčit závěru žalovaného, že odvolání žalobce proti rozhodnutí o vydání stavebního povolení bylo nepřípustné. Z tohoto důvodu soud shledal žalobu důvodnou, proto postupoval podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost.
28. Po vrácení věci odvolací správní orgán v souladu se závazným právním názorem soudu vyzval žalobce výzvou ze dne 17. 5. 2021, č. j. MHMP 60092112021, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení prokázal své tvrzení, že realizací povolené stavby došlo k zásahu do budovy na adrese Místecká 450, Praha 9 (zásah do pláště a hydroizolace domu).
29. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 9. 2013, č. j. 19459/2013/ODŽP/St, jímž bylo vydáno stavební povolení na stavbu nazvanou „*Revitalizace sídlištních ploch Letňanské lentilky – 1. fáze dopravní infrastruktura*“.

Posouzení věci soudem

30. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud o žalobě v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas.
31. Žaloba je důvodná.
32. Předmětem sporu je otázka, zda žalovaný dostal závaznému právnímu názoru vyslovenému městským soudem v předchozím soudním řízení, kdy žalobcův přípis zcela ignoroval, na důkazní návrhy nereflektoval, nijak se s nimi v napadeném rozhodnutí nevypořádal, čímž toto napadené rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti, resp. neúplně zjištěného skutkového stavu.

Právní rámec

33. Podle § 109 stavebního zákona „*Účastníkem stavebního řízení je*
 - a) stavebník,*
 - b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,*
 - c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,*
 - d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,*

e) *vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,*

f) *ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.“*

34. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona „*Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřiblíží.“*
35. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona „*K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřiblíží.“*

Posouzení důvodnosti žalobního bodu soudem

36. Městský soud v Praze předně považuje za nezbytné uvést, že se plně ztotožňuje s názorem vysloveným v rozsudku ze dne 17. 2. 2021, č. j. 5 A 177/2016 - 39, ve kterém se soud zcela jednoznačně vyjádřil k otázce účastnictví žalobce v předmětném stavebním řízení.
37. Otázkou rozsahu soudního přezkumu v případě, že žalobou je napadeno rozhodnutí o zamítnutí odvolání podle § 92 správního řádu, se zabýval Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) mimo jiné v rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č. j. 5 As 6/2009-94, když uvedl, že: „*Předmětem přezkumu v případě rozhodnutí o zamítnutí odvolání podle § 92 správního řádu pro nepřipustnost, příp. pro opožděnost se jeví toliko posouzení dodržení zákonných podmínek pro takový postup. Podmínkou sine qua non pro posouzení přípustnosti a včasnosti podaného odvolání, je jednak určení procesního postavení osoby odvolatele v předmětném řízení před správním orgánem (z pohledu, zda jí svědčí právo odvolání podat), jednak určení okamžiku doručení rozhodnutí, proti kterému odvolání směřuje, resp. určení právních důsledků v případě nedoručení rozhodnutí tomu, komu však postavení účastníka řízení svědčilo a mělo mu být doručováno.“ Dále soud konstatoval, že: „*Jakkoli správní řád výslovně uvádí v § 82 odst. 1 jako nepřipustné odvolání takové, které směřuje jen proti odůvodnění rozhodnutí, lze rovněž za nepřipustné, dle názoru Nejvyššího správního soudu, obecně považovat i takové odvolání, které podá osoba, která není účastníkem řízení, jakož i ten účastník řízení, jež se práva na odvolání vzdal nebo odvolání podané do rozhodnutí, proti kterému se již odvolat nelze (zpravidla rozhodnutí odvolacího orgánu).“**
38. Předmětné stavební řízení bylo zahájeno dnem 18. 7. 2013, kdy byla podána žádost o vydání stavebního povolení, tudíž o této žádosti bylo rozhodováno podle stavebního zákona ve znění účinném k 1. 1. 2013.
39. Novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb. došlo s účinností od 1. 1. 2013 ke změně ustanovení § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, které stanovilo, že: „*Účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.“* Nově bylo stanoveno, že vlastník sousedního

pozemku nebo stavby na něm je účastníkem stavebního řízení pouze tehdy, pokud jeho vlastnické právo může být prováděním stavby přímo dotčeno, tedy již nikoli samotnou stavbou, ale pouze jejím prováděním.

40. Ustanovení § 109 písm. e) stavebního zákona stanoví dvě podmínky účastenství ve stavebním řízení, které musí být splněny současně. Jedná se o podmínku vlastnictví sousedního pozemku nebo stavby a podmínku, že toto vlastnické právo může být přímo dotčeno prováděním stavby. V dané věci Městský soud v rozsudku č. j. 5 A 177/2016 - 39 dovodil, že je nesporné, že stavba, o jejímž povolení bylo ve stavebním řízení jednáno, je umístěna mimo jiné i na pozemku, který přímo sousedí s pozemkem ve spoluvlastnictví žalobce. První zákonná podmínka pro účastenství žalobce ve stavebním řízení byla tedy bez pochyb splněna.
41. K druhé podmínce soud na základě rozboru judikatury uzavřel, že „nelze bez dalšího podrobného zjištění, zda a jak bylo do pláště budovy ve spoluvlastnictví žalobce zasaženo a zda k tomuto zásahu došlo skutečně při provádění stavby, učinit závěr, že tato námitka nesouvisí s realizací stavby, tudíž ji nelze s úspěchem uplatnit ve stavebním řízení. Za situace, kdy žalobce v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o vydání stavebního povolení namítl, že realizací povolené stavby došlo k zásahu do nemovitosti v jeho spoluvlastnictví, přičemž namítaný zásah do pláště domu je nepochybně závažným zásahem do vlastnického práva, měl současně toto tvrzení doložit a pokud tak neučinil, bylo na žalovaném, aby jej vyzval k prokázání tvrzeného zásahu. Teprve poté mohl a měl žalovaný provést řádnou správní úvahu, tedy posoudit, zda předmětná stavba mohla zasáhnout do pláště a hydroizolace domu ve spoluvlastnictví žalobce a zda k tomuto zásahu skutečně došlo, či nikoliv. Až na základě takové úvahy, v níž by se žalovaný vypořádal též s argumentací žalobce, pak mohl přijmout závěr, zda je žalobce podle § 109 písm. e) stavebního zákona, coby spoluvlastník sousedního pozemku a stavby na něm, účastníkem stavebního řízení či nikoliv, tedy zda jeho vlastnické právo mohlo být prováděním předmětné stavby přímo dotčeno. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného však uvedená úvaha chybí, neboť žalovaný odmítl námitku žalobce vztahující se k zásahu stavby do opláštění domu pouze obecným konstatováním, že tato námitka souvisí až s následným vlivem provozu stavby na nemovitost ve vlastnictví žalobce a více se jí nezabýval.“
42. Městský soud žalovanému tedy uložil, aby se zabýval otázkou, zda námitka zásahu do opláštění domu není námitkou související s prováděním stavby, a tudíž s úspěchem uplatnitelnou ve stavebním řízení. Po vrácení věci žalovaný v souladu se závazným právním názorem soudu vyzval žalobce výzvou ze dne 17. 5. 2021, č. j. MHMP 60092112021, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení prokázal své tvrzení, že realizací povolené stavby došlo k zásahu do budovy na adrese Místecká 450, 199 00 Praha 9 (zásah do pláště a hydroizolace domu).
43. Žalobce uvedl, že na výzvu, která mu byla ze strany žalovaného doručena, včas a řádně reagoval, a to podáním ze dne 14. 6. 2021, pod zn. MXO-21-010. Tímto přípisem žalobce navrhl provedení důkazu ohledáním na místě za účasti obou odvolatelů (žalobce a Společenství vlastníků Místecká 450), a dále navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem, aby správní orgán ustanovil znalce z oboru stavebnictví, odvětví stavby obytné, který by náležitě posoudil zásah do pláště budovy a její hydroizolace a jeho dopady.
44. Soud nepřehlédl, že tuto skutečnost ostatně potvrdil sám žalovaný ve vyjádření k žalobě, kde uvedl: „Žalobce svým podáním ze dne 14. 6. 2021 nikterak své tvrzení o zásahu do pláště budovy a hydroizolace bytového domu Místecká 450, Praha 9 neprokázal, čímž neunesl důkazní

břemeno. Návrh na provedení důkazu ohledáním na místě a na ustanovení znalce, který by náležitě posoudil zásah do pláště budovy a její hydroizolace a jeho dopady, nejsou důkazy, které by prokazovaly jeho tvrzení.“

45. Žalovaný i přes reakci žalobce na výzvu správního orgánu na straně 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozporu se skutečností uvedl, že: „*Odvolatel Mgr. Martin Drtina poté, co rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 3. 6. 2022, čj. MD-18756/2022-930/3 bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení o prokázání jeho tvrzení o zásahu do jeho vlastnického práva při provádění stavby, nikterak na výzvu ze dne 17. 5. 2021, čj. MHMP 600921/2021, sp.zn. S-MHMP 1242596/2014, nereagoval, neučinil žádné podání v této věci vůči odvolacímu správnímu orgánu a tím neprokázal své tvrzení o poškození pláště budovy a hydroizolace domu v souvislosti s prováděním povolené stavby, čímž neunesl důkazné břemeno.“*
46. Žalovaný tak zcela opomenul důkazní návrhy žalobce, přestože bylo jeho povinností se jimi zabývat a řádně je vypořádat. Pakliže správní orgán navržený důkaz neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést důvod, pro který důkaznímu návrhu nevyhověl. V opačném případě jde o tzv. opomenutý důkaz, jenž zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007 – 80, všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná též online na www.nssoud.cz). Navíc, jak již výše uvedeno, žalovaný v rozporu se skutečností v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce na jeho výzvu vůbec nereagoval a neučinil ani žádné podání ve věci. Tím zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí.
47. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani to, že žalovaný svůj postup odůvodnil ve vyjádření k žalobě, kde blíže vymezil, proč žalobce – podle názoru žalovaného – svým podáním ze dne 14. 6. 2021 nikterak své tvrzení o zásahu do pláště budovy a hydroizolace bytového domu Místecká 450, Praha 9, neprokázal, a tedy, že neunesl důkazní břemeno. Předmětem přezkumu ve správním soudnictví je v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí správního orgánu, přičemž podle odstavce 1 citovaného ustanovení „*při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu*“. Soudu tedy nepřísluší vzít při přezkumu napadeného rozhodnutí v potaz důvody, které žalovaný uvedl až v řízení před soudem, tedy po podání žaloby, protože žalovaný nemůže svá pochybení dohánět a napravovat až ve vyjádření k žalobě. Tento závěr vychází také z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002 - 25).
48. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Žalovaný se k navrženým důkazům vůbec nevyjádřil v napadeném rozhodnutí, ani k nim nečinil v průběhu řízení žádné dokazování, a neučinil z nich - ve vztahu k zásadní otázce účastenství - žádný skutkový závěr. To znamená, že se správní orgán v řízení nezabýval všemi skutečnostmi rozhodnými pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75). Žalovaný se při vydání žalobou napadeného rozhodnutí nedržel závazného právního názoru vysloveného městským soudem v rozsudku č. j. 5 A 177/2016 – 39, když pouze vyzval žalobce k prokázání jeho tvrzení, ale zároveň ignoroval vypořádání žalobcem uplatněných návrhů na provedení dokazování.

Závěr a náklady řízení

49. Jelikož soud shledal žalobní námitky důvodnými, zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost a pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu

řízení, v němž bude žalovaný opět vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Ten spočívá toliko v tom, že se žalovaný musí vypořádat s důkazy navrženými žalobcem. To znamená, že žalovaný každý návrh žalobce jednotlivě posoudí a navržené důkazy buď provede, nebo pečlivě odůvodní, proč je provést odmítá. Věcné důvody pro posouzení otázky účastnictví žalobce v předmětném stavebním řízení soud v tomto řízení neposuzoval, neboť předmětem jeho přezkumné činnosti bylo toliko splnění podmínek vydání rozhodnutí podle § 92 správního řádu.

50. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal vůči žalovanému právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Ty jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem z podané žaloby (3 000 Kč), dále odměnou za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci a sepis žaloby), tedy 6 200 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 6 800 Kč, a dále částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), když zástupkyně žalobce soudu osvědčila, že je plátcem této daně. Za důvodně vynaložené soud nepovažoval náklady na repliku k vyjádření žalovaného, neboť v ní žalobce pouze zopakoval již dříve předestřenou argumentaci. Celková výše přiznaných nákladů tak činí 11 228 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen žalobci zaplatit do jednoho měsíce od právní moci toho rozsudku, a to k rukám jeho právní zástupkyně.
51. Výrok ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a z důvodů hodných zvláštního zřetele jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádné povinnosti, které by jí soud uložil, přičemž nebyly shledány ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. března 2024

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu